

Universitätsbibliothek Paderborn

Decisiones Practicæ Casuum Conscientiæ Selectorum In Praxi, Et Foro Interno Quotidie Occurrentium, Omnibusque, Præsertim Ecclesiasticis, Qui Sui, Et Aliorum Curam Gerunt, Perutilium, Resolutorum

Pars Altera Decisionum Practicarum Casuum Conscientiæ Selectorum In
Praxi, Et Foro Interno Quotidie Occurrentium, Omnibusque, Præsertim
Ecclesiasticis, Qui Sui, Et Aliorum Curam Gerunt, Perutilium, Resolutorum

Leonardelli, Bonaventura

Augustæ Vindelicorum ; Græcii, 1739

Q. 1. An impensæ à Filio ex consensu patris factæ in gradus Academicos,
Studia, & Iustrationem peregrinarum Regionum post mortem patris
conferendæ sint in Legitimam, seu hæreditatis portionem cum ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-41144

que sint, vel plures, citt. Auth. & proin plus non debetar, quàm
Novel. Ubi tamen excipiuntur quadrans juxta dispositionem
filii adoptivi, quorum portio legi- juris antiqui ita
tima nullo jure aucta est, quibus statuentis.

CASUS LXX.

De filiorum expensis, & donationibus in portionem hæ- reditatis conferendis.

CELsus Juvenis post absoluta sua studia, & peragratas ex con-
sensu patris varias peregrinas Regiones in patriam tandem
revertitur, & ad lauream Doctoratûs Juridici publicè promo-
vetur, quam adeptus apud patrem instat, ut pro se filio Offi-
cium, tunc fortè vacans, à Magistratu emat. Pater oportuna
hac occasione usus Officium pro filio emit, & post sex men-
sium spatium è vita excedit, quo mortuo tres superstites fra-
tres paternam hæreditatem inter se se dividunt.

*QUÆR. I. An impensa à filio ex consensu patris factæ in gradus Academicos,
studia, & lustrationem peregrinarum Regionum post mortem patris con-
ferende sint in Legitimam, seu hæreditatis portionem cum aliis fratri-
bus?*

*QUÆR. II. An sumptus, quos pater ad comparandum filio aliquod Officium
expedit, conferendi, ac computandi sint in portionem hæreditatis?*

*QUÆR. III. An, & quales donationes filio à patre factæ in portionem hæ-
reditatis conferende sint, ac computande?*

396 **A**D I. Q. Prædictas expensas conferendas esse, (est autem collatio bonorum secundum Treutlor. vol. 2. d. 17. th. 1. rei pro-
R. P. Leonardelli Soc. Jesu. priæ in commune illatio, ut hære-
ditati communi permixta inter om-
nes cohæredes æqualiter divida-
tur) colligi videtur ex Nov. 18. cap.
Iii 6. &

6. & *Auth. ex testam. C. de Collationib.* ubi habetur, quòd filii debeant conferre res, quas habent pro dote, *vel alio modo dadas*: ergo pecunia, quæ filio graduum, studiorum, atque peragrationsis causâ consummenda datur, conferenda erit, si de alia voluntate patris expressè non constet. Nihilominus

357 Contrarium tenet communis DD. sententia cum Molin. *D. 239.* & Navar. *n. 160.* pro qua varias adducunt rationes. Ant. Gomez ex eo putat non esse conferendas, quòd hujusmodi expensæ sint loco alimentorum, sed hanc rationem non approbat Valq. *dub. 7.* quia ejusmodi sumptus multùm excedunt alimenta, atque adeò saltem quoad excessum essent conferendi, sed contrarium meritò tenet Molina *citt.* cum aliis, quia fas est parentibus splendidiorem, majoremque sustentationem in vestitu, cibo, equitatu, famulis, & aliis ejusmodi rebus tradere uni filiorum, quàm aliis, modò id metam rationis, attentis circumstantiis concurrentibus, non excedat.

Probant id alii ulteriùs ex LL. & primò quidem ex *l. 50. ff. fam. eriscund.* ubi dicitur: Quæ pater filio emancipato studiorum causâ peregrè agenti subministravit, si non credèndi animo pater misisse fuerit comprobatus, sed pietate debita ductus, in rationem portionis, quæ

ex defuncti bonis ad eundem filium pertinuit, computari æquitas non patitur. Nec obest, quòd textus loquatur de emancipato, id enim factum est à Jureconsulto, ut casum decideret, de quo majus poterat esse dubium, quia videri poterat pater eos credèndi animo misisse; quæ ratio dubitandi in filium fam. non cadit, cum inter hunc & patrem nulla obligatio, nullùmque creditum intercedere possit.

Prob. 2. ex *l. 5. C. ad S. C. Macedonianum*: ubi studiorum expensæ pietati paternæ adscribuntur: atqui quæ ex pietate paterna præstita censentur, illa non repetuntur, si non fiant ex necessitate, prout ex necessitate danda est legitima; censentur enim concessa ex affectu donandi, & ex quadam liberalitate ad filiorum utilitatem promovendam, atque adeò non repetuntur, *arg. l. 11. C. de negot. gest.*

Conf. ex *l. 20. C. h. t.* ubi dicitur non omnia profectitia esse computanda, sed ea duntaxat, quæ specialibus legibus jubentur computari: atqui sumptus studiorum causâ facti, non solùm nulla lege jubentur computari, sed potius contrarium ex citatis legibus colligitur. Id, quod Jure Bavarico *tit. 36. a. 10.* ita constitutum esse testatur Haunoldus, qui tamen rectè advertit, attendendam hîc potius esse locorum consuetudinem, quàm *Jus commune.*

Idem

Idem juxta dicta censendum de impensis factis, ut filius visitet Provincias, addiscat peregrinas linguas, ad gradum Academicum promoveatur, videlicet ejusmodi sumptus, nisi de parentum contraria voluntate, aut protestatione constet, ceneri, eos de suo insumpsisse absque animo gravandi filium, & obligandi ad collationem & computationem cum aliis filiis.

Ad rationem dubitandi in contrarium adductam ex citt. Nov. 18. & auth.

R. relata illa verba intelligenda esse de iis, quæ specialibus legibus non eximuntur à collatione, ut cum aliis notat citt. Haunold. *tr. 6. c. 8.* quia licet citt. suprâ leges eximentes à collatione impensas studiorum sint antiquiores, ex generali tamen regula, & *l. 80. ff. de reg. Jur.* leges posteriores generales non derogant prioribus specialibus; quia correctio est vitanda, & ideò priorum exceptio subintelligenda est in lege generali posteriore.

398 Ad 2. Q. R. sub distinctione facta inter Officia; nam aliqua Officia sunt ab emptoribus iterum vendibilia, & transmissibilia ad hæredes, aliqua non. Quòd priora sint conferenda, & computanda, non controvertitur inter DD. De posterioribus negant Manzius, Grassus, aliique plures, quibus suffragatur Molina *D. 241.* arbitratus

non esse id computandum, quod pater expendit in obtinendo Beneficium filio, vel Doctoratum; quia hæc personalia sunt, nec vendi, aut transmitti possunt, censenturque ex affectu paterno, & liberalitate quadam data fuisse, nisi expressè constet de contraria patris voluntate, vel nisi filius habeat bona adventitia, quorum administratio est penes patrem, qui proin ex propriis bonis filii potest subministrare sumptus pro studiis, & tali gradu, vel Beneficio; tunc enim si Pater sumptus subministravit non declarando, utrum ex propriis filii bonis, an ex suis suppeditaverit, præsumendum esse, quòd tales sumptus facti sint ex bonis filii, censent Navar. in *summ. c. 17. n. 159.* Vasq. *n. 168.* Lug. Gomez cum aliis, atque adeò si filius post mortem consequatur sua bona adventitia integra, obligari eum ad sumptus virtualiter conferendos, hoc est, tantò minus sibi sumendo de patris hæreditate. Contrarium tamen satis probabiliter tenet citt. Haunol. cum Bartol. Hunnio, & aliis, præsumptionem scilicet esse, Patrem de propriis dare filio hujusmodi sumptus, si filium de hoc non moneat, quia Administrator debet bona ita administrare, ut quantum potest, caveat, ne reddantur obnoxia litibus; atque adeò cum possit certum reddere debitum, & obligationem conferendi, expressè ea de re monendo filium, idque non fecerit, idcirco præsumitur